

פרק מד

גבול מכס

פקודה המיפה את כוחו של הנציב העליון להכריז על גבול מכס
להבאת סחורות לארץ ולהוצאתן לחו"ל.

פרק מד

פקודות

מס' 15 לש' 1924

מס' 30 לש' 1934

[23 נאפריל, 1924]

השם הקצר

1. פקודה זו תקרא פקודת גבול המכס.

2. (1) אם ימצא הנציב העליון כי רצוי להכריז על קביעת גבול
לצורך גבית מכס שיהא מצוי בתוך הגבולות המדיניים של פלשתינה (א"י),
אלא שלא יהא ממש כאותם הגבולות, יכול הוא להכריז בצו שמשעה שעברו
סחורות את הגבול שנקבע באותו צו יהא דינו, לצורך חובת תשלום מכס, כדין
סחורות שהובאו לארץ או שהוצאו מתוכה:

סמכותו של הנציב העליון
ליתן צו המשנה את
הגבולות המדיניים של
פלשתינה (א"י) לצורך
מס' מכס

בתנאי שיכול מנהל המכס, האקסייז והמסחר להתקין תקנות באשורו של
הנציב העליון המתירות להביא לארץ בלא תשלום מכס כל מיני מוצרים הגדלים
או מיוצרים באזור שבין הגבולות המדיניים של פלשתינה (א"י) ובין גבול
המכס שנקבע כאמור.

מס' 30 לש' 1934

(2) יכול הנציב העליון באותו צו או בצו שיתפרסם אחר כך
לקבוע את המקומות שיהיו המקומות היחידים שדרכם תוכל כל סחורה החייבת
במכס לעבור את הגבול האמור. ואת הדרכים שבהם תעבור אותה סחורה בדרכה
למקומות אלה.

3. כל הגר באיזור שבין הגבולות המדיניים של פלשתינה (א"י) ובין
גבול המכס שנקבע בסעיף 2, והוא מגדל טבק, או שביום הנתן תוקף לצו שיוצא
עפ"י סעיף 2 ימצא ברשותו טבק מעובד או לא מעובד, חייב, בתוך חמשה עשר
יום מיום הנתן תוקף לצו, להגיש הודעה למנהל המכס, האקסייז והמסחר ולציין

תושבי האזור שמהוץ
לגבול המכס חייבים
במסירת הודעה על כמות
הטבק שברשותם
מס' 30 לש' 1934

בה את משקל הטבק שנמצא בידו באותו יום: אם אין האיש יודע קרוא וכתוב עליו למסור הודעה שתקויים ע"י עדים בפני פקיד ממשלתי.

4. (1) כל שאינו מוסר את ההודעה הנדרשת עפ"י סעיף 3 בתוך הזמן עברות ועונשין הקבוע או מוסר הודעה כוזבת, יאשם בעברה ויהא צפוי למאסר ששה חדשים או לקנס של מאה פונט או לשני העונשין כאחד, ונוסף על כך יוחרם כל טבק שנמסרה עליו ההודעה.

(2) כל סחורה שנמצאה בדרך לפלשתינה (א"י) או בדרך ממנה בנגוד לצו שניתן עפ"י סעיף 2, דינה כדין סחורה מוברחת בגדר פקודת המכס ותהא פרק מב צפויה להחרמה, וכל סחורה אחרת השייכת לאותם בעלים והיא חלק מאותו המשלוח ואמצעי ההובלה שמובילים בהם את כל המשלוח יהיו אף הם צפויים להחרמה.

פרק מה:

סוכני בתי מכס.

פרק מה

פקודות

מס' 20 לש' 1925

מס' 33 לש' 1926

מס' 42 לש' 1932

פקודה הקובעת הוראות בדבר מתן רשיונות לסוכני בתי מכס.

[15 ביולי, 1925]

השם הקצר

1. פקודה זו תקרא פקודת סוכני בתי מכס.

2. יכול מנהל המכס, האקסייז והמסחר (שיקרא לקמן „המנהל“) לקבוע ולהכריז בצו * איזה הם המקומות שבהם יש חובת קבלת רשיון על אנשים המשמשים כסוכנים לשם משא ומתן עם רשות המכס בקשר עם כניסתן של אניות והפלגתן או בקשר עם הבאת סחורות או חפצי נוסעים ופינויים מן המכס או בכל פעולה הקשורה בכך.

יכול מנהל המכס לקבוע מקומות שבהם ישמשו סוכנים בעלי רשיון.
מס' 33 לש' 1926

3. (1) יכול המנהל ליתן רשיון בטופס אשר בתוספת לפקודה זאת לאותם אנשים שהוא ימצא לנכון ליתן להם, כדי שישמשו כסוכנים לשם משא ומתן עם רשות המכס הכרוך בכניסתה או בהפלגתה של כל אניה או בהכנסתם או בפינויים של כל סחורה או חפצי נוסעים בכל מקום שיקבענו כאמור לעיל.

מתן רשיונות לסוכנים.
מס' 33 לש' 1926

(2) יכול המנהל לבטל עפ"י צו כל רשיון כזה אם נהג בעליו ברמאות או שלא כשורה; והעתק מצו כזה המבאר את סבת הבטול ימסר לבעל הרשיון או לפקידו או במקום מגוריו הרגיל או במקום עסקיו הרגיל.

4. בטרם יתן המנהל רשיון יכול הוא לדרוש מאת האדם אשר יתן לו הרשיון לתת שטר ערבות בשני ערבים שונים בסך מאה פונט או לתת בטחון אחר שיאושר ע"י המנהל, להתנהגותו הנאמנה והישרה של אותו אדם ושל פקידיו המשמשים בשמו, הן כלפי רשות המכס והן כלפי נותני העבודה שלו.

יש לדרוש בטחון